

Biesiadne, Płonie ognisko i szumią knieje

Płonie ognisko i szumią knieje,
Drużynowy jest wśród nas.
Opowiada starodawne dzieje,
Bohaterski wskrzesza czas.
O rycerstwie spod kresowych stanic,
O obrońcach naszych polskich granic,
A ponad nami wiatr szumny wieje,
I dębowy huczy las
Płonie ogień jak serca gorący,
Rzuca w niebo iskry gwiazd.
Jedną przeszłość i przyszłość nas łączy,
Szumi wokół ciemny las.
Już do odwrotu głos trąbki wzywa,
Alarmując ze wszech stron.
Wstaje wiara w ordynku szczęśliwa,
Serca biją w zgodny ton.
Każda twarz się z uniesienia płoni,
Każdy laskę krzepko dzierży w dłoni,
A z młodzieńczej się piersi wrywa,
Pieśń potężna pieśń jak dzwon.
Płonie ognisko i szumią knieje,
Drużynowy jest wśród nas.
Opowiada starodawne dzieje,
Bohaterski wskrzesza czas.